

La senyoreta Keaton i altres bèsties

Teresa Colom

El jardí de la tia Margarida era un dels més exòtics de la província. Un mes de març la tia va contractar un estranger que buscava feina. Ajudaria al jardí. Ningú sabia d'on venia ni identificava el seu accent però era tan pelut que tothom en situava l'origen en terres fredes. Va treballar un any a la casa i va marxar amb la mateixa discreció amb què havia arribat. Mesos després d'acomiar-se, a casa de la tia Margarida hi va aparèixer una criatura. Tant aquells que l'havien vista com aquells que només n'havien sentit a parlar s'hi referien així: "la criatura". La tia Margarida va manar que aixequessin part del mosaic de la seva formidable sala per plantar-hi un arbre. Malgrat que la bestiola no semblava sentir-s'hi gaire còmoda i sovint perdia l'equilibri i anava a parar a terra, passava gran part del dia entre les branques. Si queia tornaven a pujar-l'hi. Era una criatura molt soferta. Les males llengües deien que no era un animaló exòtic, com la tia Margarida volia fer creure, sinó fruit del pecat. Si s'hagués confirmat la notícia, l'escàndol hauria sigut majúscul, de manera que els familiars i amics, quan visitaven la tia, feien els ulls grossos. De tant en tant, la criatura baixava de l'arbre i entrava a la biblioteca. El servei tenia instruccions, en cas que la trobessin fullejant llibres il·lustrats, de foragitar-la perquè tornés arbre amunt o, si feia bo, perquè sortís al jardí. Una de les minyones havia explicat que una nit, quan el servei dormia i la casa estava buida d'estranyos, va sentir soroll i va baixar les escales.

(p. 20)